

Bortgift 2 – det nya landet

– funderingsfrågor, diskussion och skrivövningar

Ämne: Svenska, SVA, SFI

Årskurs: 7-9, Gym, Vux

Lektionstyp: reflektion och diskussion, skrivövning

Lektionsåtgång: 2-5

Inledning

Det här är den fristående fortsättningen på Bortgift. Om gruppen har läst första delen, börja gärna med att prata om vad ni minns av den boken, om handlingen, personerna, olika konflikter som de brottades med.

Titta på bokens framsida. Vilka associationer ger titeln? Läs baksidestexten. Vad tror ni att den här boken handlar om?

Skriv ner två saker som du tror kommer att hända i den här boken.

Hur är det/skulle det vara att flytta ensam till ett nytt land där ni inte kan språket?

Prata om vilka problem ni tror att ni skulle stöta på och vad ni skulle sakna med landet ni lämnar.

Vad är det för skillnad mellan att flytta för ett år och för alltid, tror ni?

Funderingsfrågor

Frågorna kan användas som en kontroll av att man har förstått det man läst. För många frågor kan störa läsningen, en del frågor passar bra ensamma som en mer fördjupande uppgift. Använd dem efter eget huvud och lust.

Sista morgonen i Kurdistan, sidorna 5-8

- Vad får du reda på om Alin i det här kapitlet?
- Varför åker hon till Sverige?
- Skriv ner två saker som du tror kommer att hända i boken.

Planet till Sverige, sidorna 9-12

- Varför vill Alin resa till Sverige?
- Hur verkar det nygifta paret, tycker du?

Ett stort barn, sidorna 13-18

- Varför kan inte Alin gå med Jino genom passkontrollen?
- Vad tror du att Eli menar?

Moderna människor, sidorna 19-23

- Vad heter Jinos mamma?
- Tror du att Alin känner sig välkommen?

Spion i mitt nya hem, sidorna 24-26

- Vad bråkar Jino och Sibel om?

Nattlinnet, sidorna 27-31

- På vilket sätt är Sibel annorlunda än Alins mamma?
- Vad tycker Jino om Alins nattlinne tror du?

Ensam, sidorna 32-35

- Varför är Alin ledsen?
- Vad är modernt?

Blivande brud, sidorna 36-39

- Varför får Alin lust att krama Sibel?
- Vad tycker Sibel att Alin behöver?

Den borttappade ringen, sidorna 40-42

- Om du var Alins bästa vän, vad skulle du säga till henne nu?

Välkomstfesten, sidorna 52-55

- Hur ska Jino och Alin kunna träffas ensamma?

Jag varnar dig!, sidorna 43-48

- Vad får Alin reda på?

Talar du sanning nu?, sidorna 49-52

- Varför måste Alin resa till Istanbul?

Paradis, sidorna 53-56

- Är Stockholm som Istanbul?

Ville Jino slippa mig?, sidorna 57-58

- Vad vill Jino tror du?
- Hur är det här samtalet för honom?

I Jinos plånbok, sidorna 59-66

- Varför vill Jino inte berätta för sina kompisar om Alin? Vad tycker du om det?

Alin rik flicka, sidorna 67-71

- Vad tycker Alin om skolan?

Jag låtsas sova, sidorna 72-74

- Börjar Alin att förändras?

Äntligen en vän, sidorna 75-76

- Vad vill Munira?

En farlig häst, sidorna 77-80

- Vad som är manligt och kvinnligt varierar i olika sammanhang och i olika tider. Kan du komma på fler exempel än ridning?

Fuckling IKEA, sidorna 81-83

- Varför åker de inte till Skansen?

Kärleksproblem, sidorna 84-86

- Vem är Alex? Vad får du reda på om honom?

Löggen, sidorna 87-88

Varför ljuger Jino tror du?

I naturen, sidorna 89-92

- Hur skiljer sig Alins syn på ridning från de andras, tycker du?
- Varför blir Alin arg på Jino?

I det nya landet, sidorna 93-97

- Varför vill Alin inte prata om politik?
- Vilket är det bästa sättet att lära känna en häst?

Hitta Simon!, sidorna 98-103

- Varför sprang Simon bort?
- Vad gör Alin för att få Simon tillbaka?
- Alin verkar trivas att rida ensam ute i natten. Varför gör hon det tror du?

Jinos oro, sidorna 104-105

- Hur reagerar Alin när Jino visar att han har varit orolig?

Hej då, Ella, sidan 104-107

- Har Alin börjat äta filmjolk?

På Skansen, sidorna 108-111

- Jag trodde att du var en fri människa.
Men du pratar hela tiden om att vara normal.

- Vad menar Alin med det, tror du?

Din jävla idiot!, sidorna 112-115

- Varför vill Alin åka hem till byn igen?

Muniras råd, sidorna 116-119

- Vad tycker Munira om Alins idé att resa hem till byn?

Glad eller rädd?, sidorna 120-121

- Vad vill Jino?

Istanbul i november, sidorna 122-126

- Vad tycker Jino att Alin ska göra?

Prata om boken

Gå tillbaka till det du skrev när du hade läst första kapitlet.

- Har de två sakerna hänt?
- Jämför med varandra, har ni lyckats gissa rätt?
- Hur kommer det sig att ni lyckades med det tror ni?

Var det något särskilt som du tyckte om med boken?

- Berätta om det för de andra.
- Jämför vad ni har fastnat för, och vad ni inte tyckte så mycket om.

Ta reda på

Vad finns det för regler för den som vill få permanent uppehållstillstånd i Sverige?
Om man vill bli svensk medborgare?

Skriv

1. Vilka personer tyckte du om?

- Vilka skulle du vilja ha som släktingar eller vänner?
- Vem skulle du inte vilja ha med att göra?

Välj en person i berättelsen som du inte tycker så bra om.

- Låt den personen skriva en dagbokstext om det som har hänt.

2. Alin vill komma till Sverige för att få frihet, hon vill studera och arbeta.

Vilka olika perspektiv på frihet och att leva modernt hittar ni i berättelsen?

- Vad är frihet för er?
- Är det viktigt med frihet?

Diskutera tillsammans och skriv sedan var sin text.

Skriv texten om det som är viktigt eller intressant för dig på temat Frihet.

Han var så olik männen jag träffat.

Han var upp vuxen i Sverige.

Han talade med mig som en vän.

Han uppmuntrade mig att fortsätta studera.

Dessutom var han glad, charmig och kunde spela gitarr.

Jag visste att han bara var i byn på semester men jag kunde inte hjälpa det. Jag blev kär.

När vi blev avslöjade av mina släktingar trodde jag att mitt liv var slut.

De var rasande.

Jag hade skämt ut hela vår släkt för all framtid.

Det fanns bara en lösning på problemet:

Jino och jag måste gifta oss.

Jag måste flytta med honom till Sverige och inte visa mig mer i byn.

Jag spelade ledsen, men egentligen var jag lycklig.

Äntligen skulle jag slippa mitt trista, instängda liv.

Jag skulle aldrig sluta att vara tacksam mot Jino som tog mig från byn.

En luftgröp avbröt mina tankar.

Min hand sökte Jinos.

– Tänk om vi störtar.

– Lugn, Alin! Du darrar ju.

– Jag är ... törstig, sa jag.

Jino höllde vatten i mitt glas.

Jag drack glupskt.

Han klappade mig över huvudet och sa:

– Du ska få mer.

Han vinkade till sig en av flygvärdinnorna.

Flygvärdinnan och Jino pratade engelska.

Jag förstod fraserna *please* och *thank you*.

Flygvärdinnan såg knappt på mig.

Hon ställde flaskan på mitt bord.

Innan hon gick vidare log hon mot Jino.

Jino log tillbaka och blinkade med ögat.

Jag kände mig utanför och värdelös.

Jag kom från landet, jag kunde inte språket och hade inte lika fint smink.

– Drink då! sa Jino.

– Jag är inte törstig längre, sa jag.

Varför gjorde du så där?

– Vadå?

– Med flygvärdinnan.

Jino verkade inte förstå.

Han tog vattenflaskan.

– Är det okej om jag dricker?

ETT STORT BARN

Han halsade ur flaskan,
sedan fällde han flygplansstolen bakåt.
Han stoppade i hörlurarna och blundade.
Jag vände mig om och såg på Eli, Jinos bror.
Han satt och läste en bok
med en penna i handen.
Då och då strök han med pennan i boken.

- Vad är det, Alin? frågade Eli.
- Ingenting, sa jag.

Arlanda flygplats var öppen och ljus.
Solen sken in genom stora fönsterväggar
utan sprickor eller fläckar.
Trägolven i den långa gången framför oss blänkte.

- Vad rent det är, sa jag.
- Sverige är ett litet, rikt land, sa Eli.
Det bor bara 9 miljoner människor här.
- Är det därför det är så tyst?

Eli log.

- Ja, antagligen.

Eli gick bredvid mig.
Han hade gjort det sedan vi steg ur flygplanet.
Jino gick flera meter framför oss.
Hans steg var lätta trots den tunga gitarren på hans axel.
Han var glad över att vara hemma igen.

Den sista tiden i byn hade varit svår.
Folk stirrade på mig och Jino vart vi än gick.
De kallade mig fula saker.
Det spelade ingen roll att vi var gifta.

- Vad hände? frågade jag Eli.
Vart tog Jino vägen?

- Han tog rulltrappan, sa Eli.

Snart förstod jag vad Eli menade.

Jag var inte van vid rulltrappor,
i byn fanns inga sådana.

I staden åkte jag hiss med min blinda mor ibland.
Nu förväntades jag åka rulltrappan helt själv.

- Tveka inte! sa Eli. Hoppa på!

Jag försökte hoppa, men benen lydde inte.

Jag kastade en snabb blick över axeln.

En massa människor stod bakom mig.

- Skynda! viskade Eli.

Paniken steg. Mina ben lydde fortfarande inte.

Till slut puttade Eli mig i ryggen.

Jag stod i rulltrappan.

Eli höll ett fast grepp runt mina axlar.

Det kändes fel och pinsamt.

- Tack, sa jag blygt.

- Sluta tacka, Alin. Vi är familj nu.

Eli hade rätt. Han var som en storebror för mig.

Det kändes tråkigt att snart ta farväl av honom.

Några timmar senare skulle han

ta ett plan till södra Sverige,

där han studerade.

Jino vinkade åt oss med passet i handen.

- Polisen ska kolla våra pass, sa Eli.

Jag drog efter andan.

Poliser gjorde mig alltid nervös.

- Det är inte som i Turkiet, sa Jino. Jag lovar.

- I Sverige är poliserna vänliga, sa Eli.

Jino himlade med ögonen.

- Tycker du verkligen det?

- Jag försöker bara förklara skillnaden, svarade Eli.

- Måste du alltid överdriva?

Hur många vänliga poliser har du träffat?

Bröderna började tjafsna på kurdiska och svenska.

De tjafsade ofta. Det var kul

att lyssna på dem.

- Du måste byta kö, Alin, sa Eli plötsligt.

- Du är inte EU-medborgare, sa Jino.

Jino drog mig i armen. Plötsligt var jag bland

en massa afrikaner och indiska kvinnor

med röda prickar i pannan.

Det kändes som om alla stirrade på mig.

Jino gav mig en snabb kyss på kinden.

- Vi ses på andra sidan, sa han.

– Men din kö rör sig snabbare än min.
Jino skulle säga något, men hans telefon ringde.
Han tryckte apparaten mot örat och log.
– Hej, sa han och vände sig om.

Jino återvände till sin kö utan att säga hej då.
Vem pratade han med?
Vem fick honom att le så där mjukt?
Var det hon?
Den före detta flickvännen, Ella?

Nej. Ella fick inte ringa.
Jino hade skrivit ett brev till henne
och berättat om mig.
Om vår kärlek och om vårt bröllop.
Det måste vara Jinos mamma som ringde.

Tanken på Jinos mamma gjorde mig nervös.
Jag hade bara pratat med henne på Skype.
Då verkade hon trevlig.
Nu skulle vi snart träffas i verkligheten.
Vi skulle bo i samma hus,
dela liv som svärmor och svärdotter.

Hemma i byn gick rykten om elaka svärmödrar.
En del var så elaka mot de unga brudarna
att äktenskapen slutade i katastrof.
Min klasskamrats syster begick självmord
på grund av en elak svärmor.
Hur skulle min svärmor behandla mig?

– Move, young lady!
Någon knackade mig på axeln.
Jag närmade mig polisburen försiktigt.

– Passport, please.
I buren satt en ung kvinna med blonda flätor
och blå skjorta med polismärke på bröstfickan.
Hon såg misstänksamt på mig.
Jag tog fram det nya passet
och visumet från Istanbul.

Poliskvinnan pratade fort på engelska.
Trodde hon att jag var en terrorist?
Hon gjorde mig darrig.
Jag höll fram handen med min vigselring.
Då log kvinnan.
– Good luck, sa hon.

Jino och Eli väntade på andra sidan passkontrollen.
Jino såg mig knappt. Han pratade i telefon på svenska.

– Nu hämtar vi bagaget, sa Eli.
Han sköt en vagn framför sig.
Vi gick tysta fram till rullbandet.
I bakgrunden skrattade Jino. Eli såg på mig.

– Hoppas du får det bra, sa han tyst.
– Du också, sa jag.